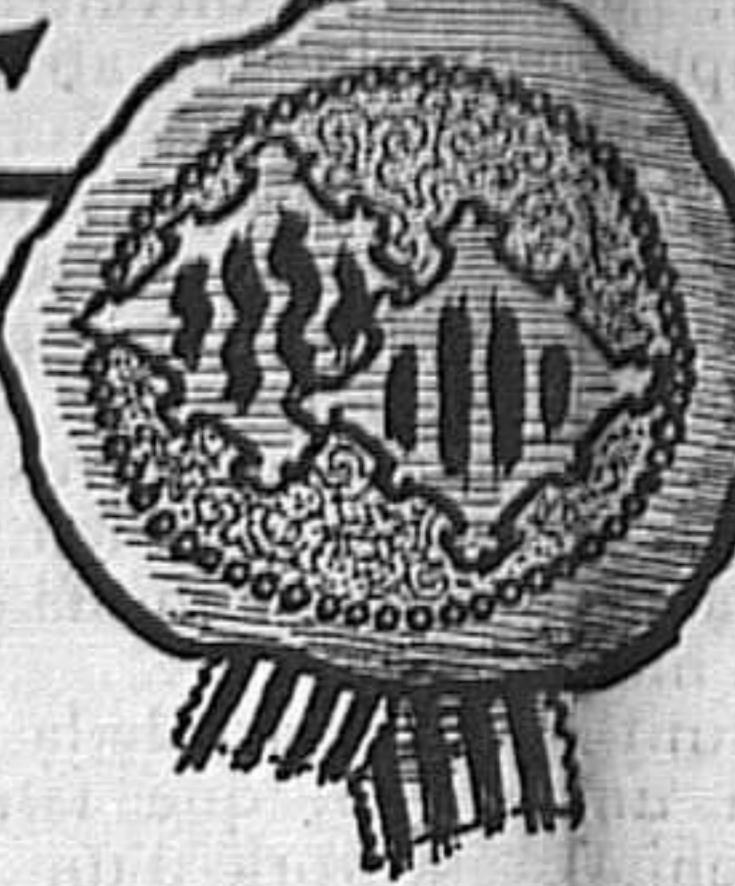

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH (ATALANISTA)

Any 4.—Núm. 140.—Diumenge 12 de Abril de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs pùblichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi a la organisiació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instància's plets y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facilitat de poder contribuir a la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

L'Unió Catalanista al Poble Catalá

Altre cop, desde las altas esferas del govern, s'ha posat a prova la paciencia catalana.

No per lo camí ral, sino per viarancs y rocaters, altre cop, se ve a pertorbar la vida jurídica de la nostra terra.

Ja no és en los preceptes de la llei civil, ni en l'espai ahont la Justicia equilibra'ls plats de sas balansas, sino que és en las interioritats de l'ànima, aquestas interioritats recònditas en que prenen forma los moviments de la voluntat humana, lo lloc ahont darrerament s'ns ha preparat l'emboçada.

Per allà, a mitjans del segle passat, en un període de relativa calma, en lo que fins molts varen arribar a creure en las virtuts del parlamentarisme, lo legislador espanyol, buscant orientacions en las pràctiques catalanes, publicà una llei a l'ombra de la que devia organizarse en tota la Península un còs notarial intel·ligent y honrat, al que podia demanarse consell, ab confiança absoluta en sos coneixements y pericia y sens temensa de que faltés a la fe jurada, en los actes més trascendentals de la vida humana.

Això, que entre nosaltres no era més que'l manteniment de seculars tradicions, a Castella li ha vingut ample; y avuy, després de més de quaranta anys d'ensai, los verdaders successors de sos notaris antichs, de aquells notaris tipus ridícules ab ribets d'alguna cosa pitjor que de má mesura'n pinta'l teatre clàssich castellà, los continuadors d'aquells notaris que sens dubte eran los que més convenian a aquell poble quan lo poble's tolerava, los rebrots d'aquells notaris que són los que encara deuen convenirli quan a pesar d'esser los menys han pogut imposar-se als més, han lograt ab sas odiosas protestas y ab sas reclamacions atrevidas que d'una plomada per medi d'un simple Decret, el Real Decret de 26 Febrer prop-passat, se fes llenya de l'arbre que no ha pogut arrelarhi.

Y que són ells los que ho han seguit, y que és l'interès d'ells l'interès que exclusivament s'ha consultat, y que per ells y tant sols per ells s'ha fet la reforma, ho demostra'l preàmbul mateix del Decret d'una manera paleta.

No's tracta en aquest Decret, no, de mellorar la classe; no's procura, no, en ell excitar ab nobles estimuls a sos individuus per lo mellor cumpliment de la missió que'l está confiada; no són, no, los drets dels que ab sa assiduitat y il·lustració han obtingut lo favor pùblic lo que's vol posar a salvo, sino que després de regoneixer que'l notari que autorisan més escripturas són los *meyores* y que per això a ells acudeixen los otorgants, ab una franquesa, que no logra dissimular la flexibilitat de la llengua castellana, ben clar se ve a dir, en l'exposició de motius quell precedex, que l'interès que's tracta d'atendre és l'interès dels altres; és a dir, l'interès y profit dels pitjors, perquè'ls que no són los *mellors* resulta sempre que són los *pitjors* quan se prescindeix de las figuracions retòricas ab quel concepte s'engalana.

Y per ells; això és, en profit dels notaris pitjors, limitant la llibertat humana, no tant com lo preàmbul del Decret apar amenassarho, però deixant pendents l'amenassa pera quan s'haqüe desarrelat, lo que essent exercici d'un dret sacratissim, l'autor del Decret califica de costum arrelada, s'introduceix un repart forós per l'otorgament de certs instruments pùblics, que aixis mateix, ab una ignorància supina, se califican de sensibles o poch importants, per més que

són de naturalesa tal que'l més petit descuyt o l'irregularitat més insignificant en sa formalisació porta conseqüencies y perjudicis incalculables.

Y, pera que no'n faltin may de notaris dolents, pera que s'escampi per tot arreu la llevor d'aquests notaris que per no ésser los *mellors* no arriban a mereixer lo favor pùblic, las oposicions pera l'ingrés en la carrera, que la llei esmentada estableix en las regions, se centralisan a Madrid, creant un còs d'aspirants que vindrà a ésser l'ufanós planter de la mala niella.

Sí, los notaris de nostra terra,—d'ells devem tant sols nosaltres preocuparnos—no sortirán en lo esdevenir de la flor de l'Universitat Catalana. D'aquí endavant se reclutarán en l'escoria d'aquesta joventut que l'affluencia de la política porta a Madrid y que esma-perduda en mitj de l'atmosfera corrompuda en que viu y de las costums acanalladas que la perverteixen, veu no més en l'empleo y dependencias de l'Estat lo modo de solidarise.

Joves catalans, ab aquest Decret, se vos ha barrat una altra porta. Vosaltres que a l'entrar a l'Universitat plens d'il·lusions, esperau que al sortirne conquistaríau per l'ample camí de las oposicions una notaria, vosaltres que moltas vegades ab lo cor plè d'il·lusions encara més falgueres esperau haverla obtinguda pera constituir una familia, segurs de que compartint per medi de vostre laboriositat y honradesa'l favor pùblic ab los demés companys de professió, podríau atendre decorosamente a sa subsistencia, renunciéu desde ara als vostres ideals y deixeu franch lo pas als que en virtut d'una parodia d'oposicions, en la que fins vergonya de prendre part vos donariau, quedaran a Madrid d'imaginaria pera anar de sanpere a sanpau a regèntar notarias fins y a tant que la poderosa mà dels seus pares o dels seus padrius no hagi pogut definitivament fixarlos.

Què vol dir que hi entrin complertament destituits dels coneixements més indispensables pera'l bon desempenyo de tan delicat càrrec? Què hi ha que per sos antecedents no inspirin confiança? Encara que no siguin dels *mellors*, ja vindrà'l repart, ja s'arrençarà ab má despiadada y a no trigar gaire aquesta *costüm arralada* en nostre país de que'l pùblic elegeixi'l notari de sa confiança, ja, convertida la fe pública en altra de las moltas funcions burocràticas, sense mèrits propis, tindrán los notaris, en son exercici, a manera de sòu assegurat, los honoraris.

Però no serèu tant sols vosaltres los sacrificats. Ab vosaltres se sacrificà aixis mateix lo bé general, perquè la reforma que mata vostras lleigitimas aspiracions vā de dret al cor del poble.

Si, aquest Decret en apariencia inofensiu que dintre de poch temps haurà implantat per tot Catalunya un còs de notaris exòtic, complertament desconexidor de nostras costums, en la realitat és de consecuencias més funestas que las reformas legislativas ab que fins ara s'ha vingut castigantnos.

Dintre dels plecs més o menys amples de la llei civil queda sempre espai per corre, y'l sentiment nacional, aquest apèch d'aspiracions comunals, encara que moventse ab pena, arriba a determinar pràcticas y usos que satisfan las necessitats y donan fesomia propia a la vida jurídica del poble; però si'l Notariat no s'identifica ab aquests sentiments y aspiracions necessariament ha de contrariarre l'instint colectiu d'ahont dimanant, y no és ja per falta de lloch, sino per falta d'engranatge y de transmissió de las forças impulsoras, quell moviment s'atura, o corra desordenat pera estableir relacions de dret en oposició a la voluntat de las persones que d'aquestas relacions han de aprofitar-se.

Lo notari no és un empleat pùblic, com d'una manera tant falsa s'affirma en lo preàmbul del Decret. Aixòs pot tant sols suposar colocar-se en lo migrat punt de vista desde'l que en ell se procura atendre los profts de la classe.

Lo notari és lo verdader conceller de la família en los grans centres de població, y molt més encara en los pobles y llocs de menys importància. A ell acut l'home en tots los actes transcendents de la vida; a ell acut quan ha de prendre estat pera fixar las condicions econòmicas de la societat conjugal que vā a constituirse; a ell acut quan pensant en la mort, de terme contingent però sempre inevitable, vol disposar de sos bens pera després de sa existència; a ell acut quan tracta d'esmetersar y fer productivas sus economies; a ell acut, en fi, en la major part de sos negocis y contractes. Y ell és qui en tots aquests casos, explorant son pensament y penetrant bé de sos desitjos ab mira al dret constitutif, no solzament posa al seu devant las contingencias del pervenir y li senyalàs perills que respectivament ofereixen, sino que dona forma concreta a l'expressió de sa voluntat, que la major part de las vegadas en son període de gestació se manifesta vacilant y enterbolida.

Pera poder desempenyar ab acert una missió tant delicada, lo notari ha de dominar per complert lo dret del poble en que viu; ha de conèixer en los preceptes y en las realitats pràcticas, ha d'estarhi complertament identificat y ha de participar del sentiment comú de que deriva, perquè casi sempre essent la voluntat de l'home resultat de l'ambient en que viu ha de compendrela per una especie d'intuició que sols respirant lo mateix ambient pot obtenirse.

Y aquesta armonia entre'l poble y'l còs notarial que, essent secular a Catalunya, ha pogut mantenirse baix l'imperi de la llei a que abans s'ha aludit per més que certas corrupcions vingueren una que altra vegada a pertorbarla, queda ara per complert destruida en virtut del Real Decret de que's tracta. En virtut de sus disposicions, prescindint de la baixa de nivell intelectual y moral que en general sofrirà l'institució, s'omplirà Catalunya de notaris forasters desconexiders de la nostra llengua, ignorant de nosre dret y d'un sentiment jurídich complertament contrari al de la nostra terra, notari que no entendrà als seus clients, que si's entenen no podrán ferse càrrec de sa voluntat ni dels objectius a que vā encaminada, y que encara que'l s'enganyi s'fassin càrrec de son pensament fins per instant estarán inclinats a contrariarla.

Lo cop ha sigut certer y l'arma queda clavada en la ferida. Per ella, insensiblement anirà debilitantse fins a morir lo dret d'aquesta terra.

Mentre subsisteixi'l Real Decret de que's tracta, una per una, debilitantse primer y cayent després, se aniràn perdent las institucions civils de Catalunya.

Catalans: alsèm, donchs, contra questa disposició legal nostra protesta. Alsèm la ènèrgica y viril encara que sabent que nostra veu resonarà com sempre en lo buit de la política y quedarà sens ressò. Alsèm ab esperit serè y ab los ulls girats a l'indret d'ahont pot venir l'únich remey possible.

Si per un etzar de la sòrt avuy lo Gobern tornés sobre sos acorts, l'alivi seria passatger. Lo verdader remey tant sols se trova en los principis autonomistas de nostra bandera. A Manresa la vā desplegar a l'any 1892 l'*«Unió Catalanista»* y desde allàs a la vista de tothom la ha mantinguda estesa. Pera que deixi d'atentarse una y altra vegada contra nosre modo d'esser, nosaltres los catalans, y a dintre de Catalunya y ab esperit català hem d'administrar nostres interessos. Aixequèm, donchs, ben alta questa protesta, però a l'ensembs

seguim treballant sens treva, ab fè y energia, fins que se'n reintegri en la direcció de nostra constitució interna.

Catalans: ¡Visca Catalunya!

Barcelona 1.er d'Abrial de 1903.—Per acort del Concill general de Representants: La Junta Permanent: Joseph M. Roca (de Barcelona), President.—Antoni de P. Capmany (de Sabadell), Vice-President.—Rafel Patxot y Jubert (de Sant Feliu de Guixols), Tresorer.—Ernest Moliné y Brasés (de Barcelona), Frederich Puig i Vallès (de Palamós), y Candi Robert y Roura (de Canet de Mar). Vocals.—Manel Rocamora (de Barcelona), Secretari.

PERILL EN PORTA

Ilo caciquisme a las escolas

Sense que'l magisteri espanyol en general y'l de Catalunya en particular se'n hagi donat compte, se troba convertit avuy dia, per obra y gracia d'en Romanones, en un simple funcionari de l'Estat, havent perdut, com a tal, tota l'independència de que fins ara mateix havia gosat.

L'Estat fins abans no intervenia en lo que als mestres pertoia més que en aquellas relacions indispensables entre'l poders constitutius y la regió. Se feyan las oposicions en los districtes universitaris, l'Estat extenia los nombraments dels agraciats segons las relacions que'l Rectorats envian y'l mestre s'instalava en lo poble y allí vivia com un reyet, lluny de tota lluita política y apartat de la mèfica influència del caciquisme... mentre cumpla ab sos devers, puig del contrari la junta provincial o bé'l Rectorat, segons los casos, lo cridan, a l'ordre; però casi may s'havia d'acudir pera res a Madrid, lo qual vol dir que tots los assumptos se resolvan ab relativa illestesa y sempre conforme a la justicia.

Mes arribà un dia que per allá a Castella s'adonaren de que això de las escolas podría ésser un medi de satisfer los mil y un compromisos de que sempre's troban rodejats los homes que ns desgovernan, y centralisaren las oposicions, barrant d'aqueix modo l'única porta legal d'ingrés a la carrera a tots los mestres provinçians que no comptessim ab un capital pera anàs a Madrid quan aquelles se convoquessin.

No n'hi hagué prou ab això que, aprofitant del clamoreig y'l malestar de molts mestres quins municipis respectius no's hi satisfeyan lo sou, sino tart y malament, a causa de las disbauxas que'l caciquisme local introduï en las casas comunals, l'Estat s'incauta de lo que'l Ajuntaments se quedavan pera atencions d'ensenyança, y convertintse en un caixer feu veurer que'l pagava ell quan qui's paga en realitat és lo poble per medi de l'Hisenda.

Què hauria sigut més senzill y més correcte que'l Gobern hagués procurat obligar als Ajuntaments morosos a cumplir ab son deber? ¡Quin dubte queda! Però li convenia junyir los mestres al joc del caciquisme ab aquest nou llas que'l s'acceptaren joyosos, mentre que'l menys, los qui's davan compte de lo que això significava, protestaven y's dolian de las funestas conseqüencies que aixòs hi ha de portar.

Avuy per avuy són molt comptats encara's que veuen ab tristesa com se'l vā arrebassant de mica en mica la llibertat de que gosavan, y la majoria no pensa més que ab lo sou que cobran puntualment cada més, sense tenir en compte que aquest, migrat ja de si, pot ferse més petit encara en quant li apliquin lo descompte del 10 o 12 per cent, com fan als demés empleats de l'Estat, y que a aquest preu s'ha venut sa independència.

En efecte. De tothom és sabut del modo com està montada la màquina electoral; ningú ignora que en quan s'apropian las eleccions los governadors cridan un per a tots los batalls y vulgas no vulgas, amenassantlos o sense amenassar, se diu que'l fan treballar a favor del candidat que desde Madrid tenen a bé enviarnos pera que'n deixem representar per él en Corts, y'l candidat oficial regularment triomfa pera no recordar-se mai més dels electors que l'elegiren.

D'això tots ne protestem; mes lo cert és que s'ha fet, se vé fent y.... lo que's farà; puig ara'l gobèrn pot molt bé reforsar aquest mecanisme que tan bons fruits li ha donat, fent cridar també a tots los mestres d'un districte electoral per l'Inspector respectiu, y aquí tenen als mentors de

ORNAMENTS D'IGLESIA

DE LA
ANTIGA FÀBRICA
de SEDERINS Y TALLER
de BRODATS
DE
Fills de Miquel Gusi
BARCELONA

Artística pera Salons
en Bronzo

Bronzo-Or

Plata Santamaría
de la casa

A. y A. Santamaría
BARCELONA

J. CABALLÉ Y GOYENECHE
TARRAGONA
Teléfono, 42

Teléfono, 42

RAMBLA DE S. JUAN N° 48

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

L'infantesa convertits en simples eleccióneros, buscant vots a favor de l'*encasillado* sopena de guanyar-se la malquerència del que's superior, l'Inspector, qui ab lo cèlebre decret d'en Romanones té una arma sempre a punt pera empaperar als mestres que no fassin lo seu joch.

CARLES VIOLA.

LA REVOLUCIÓ DESDE DAL

Si no fés plorar, faria riure l'atany que aquesta pobra comarca's troba solicitada per la munió de redemtors que se li ofereixen a diari, prometentl preocuperse de sos *interessos morals y materials* a cambi d'una acta de diputat.

Desacreditats tots los programes polítics y tots los partits centralistes y desenganyada aquesta comarca de tots los representants que al cap de tants anys de treballar pera salvarla, no han lograt res més que portarla a son total enrunament *moral y material* (com diuen ells), torna altra volta a presentarse l'aixam de salvadors, a remoure'ls esperits d'aquests habitants, que tan solzament senten asco de tanta vergonya com tots plegats han tirat y estan tirant demunt de la pobre Espanya dels seus pecats.

La corrupció administrativa que en aquesta circumscripció sobreix per totes parts, està demanant remeis heròichs; y aquesta mateixa corrupció, és l'arma que ab més bon èxit esgrimeix lo representant del poder central en aquesta *Província romana*, pera fer prevaldre contra mar y maror la seva governamental voluntat.

L'Excm. Sr. Gobernador prou se esforsa pera que illeixi la més perfecta sinceritat electoral. Ell prou crida al seu despatx a tots los alcaldes pera recordároshi'l never que tenen de procedir lo dia de la lluita ab la més estricta imparcialitat. Mes al cap y a la fi'ls alcaldes no's poden pas despollar de la seva condició humana y aquesta ha considerat sempre com una de las més grans virtuts, la virtut de l'agraiment. Y una comarca com la nostra que, no's dèu res a son propi esfors; sinó que, tot ho dèu als paternals governs de que venturosalement sempre ha disfrutat, per forsa té d'ésser ministerial y als candidats ministerials ha de donar sos sufragis.

Aixis ho féu en las darreras eleccions de diputats provincials y axis ésser esperar que ho fará en las viñetas de diputats a Corts.

Aquí tenim molta fè en lo Gobern y confiem molt en la promesa d'en Maura de que's faria ell la revolució desde dalt; y ara que's telegramas nos anuncian que a Madrid cantan la Marsellesa, treballa'l sobre y xiulan los mausers, comensèm a estar més que may esperants de que ja comenza a cumplirnos las promeses.

Hi ha qui creu que's governs espanyols no són eminentment liberals, perquè ab los seus Rs. Ds. y ab tots sos actes fan obligatoria la protesta continuada, fan obligatori'l servy militar pera la defensa de l'integritat del pressupost, fan obligatoria la victoria dels candidats ministerials y tot ho fan obligatori. Igualment! No veuen que aquest estat de forsa és l'estat de totes las revolucions. Se creyan que la revolució desde dalt que's tenen promesa y que ja fà bastant temps que està imperant, s'ha-

via de fer per la persuació y ab boñas paraules y rectas intencions? ¡Pobrets! La revolució desde dalt s'ha de fer desorganantho tot y defendant aquesta desorganisació ab los garrots de la policia, los mausers de la benemèrita, las potas de la caballeria y's canons de tret ràpit y las bodegas de nostra invicta marina y's rònechs soterranis de Pilat y Montjuich.

Aquesta és la revolució que ja havia comensat molt abans de que'n la prometès en Maura y que aviat entrerà en son periode agut a jutjar pels senyals de mal temps que's diuixan a l'horitzó.

V. ESTRÈM.

Falset 5 Abril de 1903.

La montanya de la Verge de la Roca

¡Qué bella y hermosa n'és nostra amada terra catalana! Arreu arreu se troben per nostres encontrades, serrans agrestes, montanyas caprichosas, afraus férreos, planuras bellas, concas agradas, platjas encisadoras, fontanas frescas, boscurias ombrívolas, voretas de rius las més deliciosas. Y fenomen particular! en tots aquests sitis tan gays y agradosos, que res tenen que envejar a la poètica y accidentada *Helvetia*, han deixat nostres besavis petjades fermas y sagells característics de la seva fè robusta, de llur ferma pietat. En lo sim de las montanyas, entremitj de las planurias verdes y de las valls flairosas, a las voras dels rius, al bell mitj del rocam de las costas, demunt la sorra de las platjas, entre l'ombriol dels boscos y prop de las fonts cristallinas, trobaré sempre gays y poèticament ermitas, que com blancas colometas, com anyells de blanquissima llana, s'oviran de lluny y mostren a las generacions modernas la fè y's sentiments piadosos, que robustian lo cor d'aquellas generacions de barretina y trajo de puríssim catalanisme.

Aquí, en aquests llochs poètics, a l'entorn d'aquestes ermitas gays, al peu de la bella imatge de la puríssima y encisadora Nazarena, se reuneixen encara en jorns remembrables, los variats pobles de l'encontornada y en aplechs característics, resan, cantan, ballan, se menja la mona, se fan berenadas y sempre s'entornan alegres y ab ansias de tornarhi.

No lluny de nostres moradas se ovira l'ermitori de la Verge de la Roca, que posada dalt d'una montanya roja y formada per férreos rocas de saldó, sembla talment un centinella alerta, que vetlla per lo Camp de Tarragona. Tan sols qui ha pujat a dalt, tan sols qui ha guaitat en llur famós mirador, pot explicar embadalit lo explendent y grandios panorama, que a la vista's desenrolla. Mont-roig als peus, Montrió, Vilanova, Arboscet, Riudecanyas allí mateix, més enllà Riudoms, lo gran poble de Reus, Vilaseca, la Canonja, Constantí, un xich més enllà, l'antiga y històrica Tarragona, ab son mar blau, ab llurs navilis, que entran y surten del port..., y'l tren que

corre y rius y barranxs, y'l vast Camp de Tarragona ab llur munió de masias blancas, ab llurs boscos de avellaners, garrofers y oliveras, ab sos incomptables fruiterars, ab llurs pobles y vilas airoso y fresquivols. Tan sols qui puja a dalt y guaita en llur famós mirador pot contar embadalit lo paisatge esplendent y grandios que desde allí s'ovira.

Ara, donchs, vaig a contarvos una tragedia, que fà temps, molt temps se desenrollà en la sim d'aquesta célebre y roja montanya. Més amunt del santuari de la Verge hi ha un penyal, que talment sembla penjat a la vora d'un abism pregón y esglayador. Sobre aquesta roca feréstega hi plantà la fè de nostres besavis una petita capella o ermita dedicada a Sant Ramón. Mirat de lluny sembla un sim d'àngels colossals y feréstegs. Aquí, donchs, en aquest penyal, donà si la tremenda historia, que vaig a contar y de la que ni'n queda tan sols recordansa.

La Roseta era fà ja més de dos segles, una de las donzelles més gayas de la vila de Mont-roig, més per sa bella figura, que per llurs virtuts y formalitat. Contava dinou primaveras y havia jurat amor perpètu a n'en Falet, pageset així y ben vist de la població. Emperò, vingué de la Amèrica en Miquelet y comensà a donar-se aires d'haver tornat ab una regular fortuna. En Miquelet fixà'l ulls en Roseta, y no li costà gaire que aquesta, lleugera de caracter com era, li correspongués a llur amor, oblidant del tot a Rafelet. Tant de veras anà la cosa, que vingueren tractes formals y esdevingueren capitols y amonestacions. S'atansava la Pasqua y passat lo temps vedat per l'Iglesia, s'havien de junyir ab llas perpètui devant l'altar.

Rafelet sentí tal fiblada d'amargor en son cor, que se li trastornà tota la seva existència; glopades de fel omplenaren sa ànima y ideas sangannants exaltaren sa pensa de vint y un anys.

Esdevingué'l dilluns de Pasqua. Tothom en graciós aplech pujá aquell dia a la montanya de la Verge de la Roca. Allí, parellas gayas y enamoradas, allí, nins travessos, allí persones greus y formals, allí gent de tota mena, lluint ells la calsa curta y la catalana barretina y elles llurs arracades llargues y llurs mocadors de seda de tota mena de colors. Es l'aplech de les rodalías, que vá a menjar la mona-tradicional. Entre mitj de tanta gent y de tanta bellugadissa de caps s'hi fa veure la parella enamorada: Roseta y Miquelet. També s'hi pot oviar a Rafelet; aquest, nerviós, esgrogueït, frenètic, d'ulls espurnants, de satxa tètrica; aquells, felisos y tranquilis assaborint totes las ditxas de que's veyan entornats. Falet, respirava sanch y fel, que regalimava del seu cor ferit. Rosa y Miquel sentian en son dins remors dolssímis, aleteig de somnis daurats y d'idilis primaverales. Rafel, semblava'l tigre que espia la víctima pera devorarla; la parella gaya semblava'ls anyells que van a ser esbossinats per la fera. De sopte, ls nuvis dirigeixen llurs passos a l'ermita de St. Ramón. Falet se'ls mira. Ja són dalt, ja contemplan ab èxtasis lo panorama que desde penyal s'ovira: may los havia semblat tan grandios y sublim. Ni sisquera se'n adonan que Falet se atansa ab aire férrech y de mala fatxa.

Tota la sanch li ha pujat al cap, tota la fel li ha acudit al cor. S'amaga detrás las parets de l'ermita, espia a las víctimas y de sopte's llansa com una fera sobre en Miquel y més prompte que un tancar y obrir de ulls, clavá sobre llur cor la fulla de un punyal. La Roseta, esverada, aturdida, fóra de sí, s'abraona sobre d'en Falet, aquest l'abrossa amb furia pavosa y fent uns esfors sobrehumans, llansa ab sa càrrega a l'abim pregón.

Un giscle esfereidor omplenà l'espace y tres cadavres posaren trist y fatidich sagell a l'hermosa diada de aquell dilluns pasqual. Miquel, jeya estés en lo penyal de St. Ramón entornat d'un llot de sanch. Falet y Roseta, esberlats en lo fons de l'abim, confonían llurs membres sagnants ab la rojor de las rocas de saldo. Per la glera tongada no's parlà d'altra gesta en los pobles de las rodalías; poch a poch se donà a l'oblit y avuy ni recordansa' queda d'un fet tan esgarriós.

L'ermita de la Verge, restaurada mercès a la generositat d'un devot personatje, continúa y continuará molt temps guaitant y veillant per la seguretat del Camp de Tarragona, agravant cada jorn més romeus a la benida montanya.

ANTÓN TORRENT, PERE.

Comentaris

Més dificultats

Los politichs de Madrid no's mouen més que per qüestions de persones.

L'encasillat de diputats ha ocasionat grans baralles entre los ministres, cada hu dels quals té amics de sobras pera omplir tot lo Congrés y més que n'hi hagués. Arreglat això dels diputats ab la sortida d'en Villaverde, ara tenim que hi torna a haver mar de fondo per la provisió de las senadurias vitalicias, una ganguet que permet enviar als electors a passeig per tota la vida.

Los liberals volen dèu plassas, amenant ab l'obstrucció sinó se'ls hi donan; cada ministre y cada personalitat's creu ab dret per exigirne quan menys un parell, y com las senadurias vacants no arriban a vint, tenim que no saben com ferho per contentar a tothom.

Nosaltres ho arreglaríam molt aviat; las posaríam a subasta y aquells que'n duguessin més se les emportarián. Ja veuríen vostès quin dineral faria'l govern; fins potser podria rebaixar la contribució.

Vaja, pròbito.

D'actualitat

Sobre los pobles de la Circumscripció ha caigut aquests dies una pluja de cartas del candidat *opinioné*, demandant l'*adhesión*. Encara que avuy dia resulta *notorio* que las cartas enviades així en bloc, no donan cap resultat pràctic, per la senzilla rabió de que la gent no está per romansos, se coneix que als de *La Opinión* no's hi ve de mil sagells més o menys y que han aprofitat aquest medi per ferse coneixer y dir *distinguido amigo y señor*, a moltes centas personas que ni las coneixen ni las han vist mai.

La carta en qüestió és bastant curta y no diu res que valgui la pena, fóra d'allò de *Presentada mi candidatura* sense dir per què ni ab quin color polítich, habilitat que avuy ja no enganya a ningú, perquè afortunadament tots nos coneixem y potser massa.

Una cosa devem recomendar als de *La Opinión* y és que si han d'enviar més cartas d'aquestas hi posin cinch cents a dins. Los electors busfan de tenir de pagar al carter, y creguin que no hi ha res pitjor que ja abans d'obrir la carta rebiu una impresió desagradable.

Ni blancs ni negres

Lo *Diario de Tarragona*, al donar compte de la *jura de la bandera*, deya que todo el mundo censurá'l que no hi assistís l'Ajuntament, molt més quan aquest se composa de diputats regidors monárquics y set de republicans. Ademés, asega que las censuras eran al seu entendre medrescudas.

Nosaltres creyem, y l'esmentat confrare també ho ha sostingut alguna vegada, que a l'Ajuntament no hi ha colors polítichs; que allí sols hi dèu haver administradors dels interessos del poble. Trobem, donchs, molt ridícula la classificació aquella.

Ara, per lo que toca a las censuras no hi volém entrar; és un terror un xich escabros, y com no hi podríam caminar tal com desitjariam, és preferible passar de llach.

IAvanti

Està a punt de reventar Lo govern que tenim ara, Y va a fer un esclafit A l'hora menos pensada.

Silvela's volgut casar Ab una novia com Maura,

Y ja en la lluna de mel

Se li va posar las calsas.

Jo, si tinc de dir vritat,

Es cosa que ja m pensava,

No m'ha vingut res de nou

Perquè coneix béls els caracters.

Silvela és un tipus aixís

Echao un poco p'alante,

Mes si'l tracteu un poquet

Veureu que luego s'espanta.

Es valent ab los cobarts

Y ab qui no pot defensarse,

Y als demés los hi vá fent

Sempre traveta ab las camas.

Ja a Polavieja lográ

Ferlo de mal modo caure,

Tal que no s'alsarà més,

Si no fà'l cel un miracle.

Prò aquell tenia mal d'ulls

Y molt del ferje's queixava,

Y també d'entendiment

Estava pitjor encara.

Era un home que dels llums

Se'n va anar a Perañaque,

Y d'allí vingué a parar

A mans de l'hom de la daga,

Qui'l va mantejar de ferm

Com si fos un Sanxo Panza,

Y quan se l'hagué rifat

Lo tirà de cap a l'aigua.

Y pensant fer lo mateix

Ab lo cunyat de Gamazo,

Ja s'estava preparant Pera tirarlo ab la manta,

Pastillas Morelló

Obtan per inhalació dels agents antissèptichs, anti-catarrals y anti-asmàtics que's desprenen mèntris van desfentse per la boca. Curan la **TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARROS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.**

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Comissións y Representacions

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

ferma la meva voluntat orientada a l'indret de la perfecció, és tal lo cùmul de disbarats científichs y administratius que en vers la salut del poble observo, són tants los viceversas en que topo, que quan veig l'or, llau-tó de veras me sembla.

Malgrat los mèus duptes y poca fè en què las desinfeccions esmentades s'hagin fet com la ciència recomana, donèmals com a bonas y passèm a consideracions d'altre ordre. Lo saramponós fou traslladat a un quartó de pago de l'hospital, que pagant téllits per tothom y de franch deix morir los malalts pels carrers (dèu pagar bona contribució per fer aquest negoc); y preguntó jo: dins d'aquest hospital quinques precaucions se prenen per evitar lo contagi? ¿ab quins medis compta? ¿quins medis en pràctica posa? o l'infecció y contagi allí desapareix per convertir-se ab inmutitat per obra y art de birli-birloque? Bé prou que's podria saber tot això y molt més, si com preye la llei se cumplís l'ordre-circular de 8 d'Octubre de 1873 que autorisa y mana als senyors Gobernadors que visitin los establiments benèfics y obliguin als seus patrons que compleixin ab les reglas d'igiene; però com que això no s'farà, molt me temo que això com malgrat haver donat compte'l meu benvolgut amich D. Ramón Nolla al senyor Gobernador del primer cas de pigota procedent de Valls, lo Gobernador no prengui cap mida y varem tenir pigota prop de dos anys, també ara, malgrat lo coneixement públic de l'assistència del primer cas de sarampió procedent de Barcelona, tindràm a no tardar una epidèmia de sarampió, per incuria, per abandono, per incumpliment de lleys civils y científicas, per absorvir las tasques polítiques tot lo temps que deuria dedicarse al cuidado y conservació de la salut pública, que d'entre lo bò es lo meller.

A. RABADÀ

"La Cruz", lo Carlisme

y las opiniones privadas

Si no creguessim que cumplim un deber de conciencia y a l' hora presèm un servei, procurant que no s'abusi de la bona fè y candides del públic, no tornariam a ocuparnos de *La Cruz*. Ab reproduir lo solt que'n dedica en son número del passat dimars, lo nostre amor propi quedaría ben satisfet y tothom hauria de regoneixer que'n sobrava la rahó pera escriure l'article que tant ha cogut al confrare. Mes, com las satisfaccions d'amor propi no s'han fet per nosaltres; com tenim un concepte molt més enlairat de la missió de la premsa, és per això que contestem lo solt de *La Cruz* y que seguirèm sempre que'n sembli bé la tasca empresa, sense preocuparnos gens ni mica del cas que'l diari carli vergonyant fassi dels nostres escrits.

Preteniam demostrar y demostrar que *La Cruz*, de diari catòlic que era al comensament de la seva publicació, s'havia convertit en diari carlista. Donchs, bé, per si algú ha posat en dubte las nostres afirmacions, no té més que llegir lo següent retall del solt que'n dedica y que hem esmentat:

«Qué es lo que pretende el co-

.....
«Que hablamos de nuestras opiniones políticas privadas, haciendole el

Passèmbla de llach la mania de *La Cruz* en distingir lo públich de lo privat en materia d'opinions polítiques, de vidas, y de no sabem quantas coses més: se veu que en aquest punt lo confrare segueix impenitent. Lo important és que *La Cruz*, segons propias confessions, té *opiniones políticas privadas...* encara que no tant privadas que li vedin manifestar que s'ha de votar al candidat d'un partit de programa cabal, de política sana y ortodoxa, sense que's necessiti esperar las declaracions del aspirante al acta de diputado, ni enterarse

tampoch de la seva vida y miracles, porque sabido es de todos, y lo hemos dicho más de una vez desde las columnas de este diario, que en la gestión política entra por muy poco la personalidad privada del diputado o del senador.

Se vol confirmació més clara, més expressiva y categorica de tot lo que deyam en l'article del diumenge? Y no és que'n sàpiga greu que *La Cruz* s'inclini a tal o qual opinió política. Respectuosos ab tota mena d'ideals quan se professan ab convicció y's defensan ab honradeza, l'orgue oficial del carlisme en aquesta ciutat *La Atalaya*, és bon testimoni de que *Lo Camp*, en polèmica recentment sostinguda, ha guardat las consideracions que's deuen a l'adversari lleal. Per això'l nostre modest setmanari no ha tingut de mudar de postura respecte de cap partit polítich, cosa que no pot dir *La Cruz* en quant fa referència al carlisme, perquè tot és hu l'animositat que per *La Atalaya* demostrava mèntres dirigi aquell periòdic nostre amich D. Joseph Carbonell, y la cordialitat de relacions en que avuy se rabejan abdós confrares. Si aquest miracle no l'han obrat las opinions políticas privadas de *La Cruz*... que venga el excelentíssimo señor Marqués de Tamarit y lo vea!

Nosaltres lo que no deixarèm passar mai sense repugnacia és que *La Cruz*, creada pera defensar y propagar pura y simplement l'ideal catòlic, solapada o descaradamente fassí politica carlista, perquè aital conducta constitueix una incorrecció y fins un abús de confiança de la Redacció de *La Cruz* a qui li consta que ni's que haurian d'esser sos inspiradors, ni sos benemèrits protectors, ni sos pacientissims lectors, són compatibles ab las ideas sostingudas pel confrare. No és, donchs, *Lo Camp* qui ha d'indisposar a totas aquestas apreciables personas ab *La Cruz*; és *La Cruz* mateixa qui de fet s'ha indisposat ja, y'n comensa a tocar y'n tocará cada dia més las consequencies. Presumí que dintre de poch *La Cruz* podrà comptar ab molts ex-inspiradors, ex-protectors y ex-lectors.

Ara comprenem perquè *La Cruz*, pera rebatre's nostres conceptos injuriosos, las nostres salidas de tono, aderezadas con buena salsa de groserias, vulgaridades y sin substancies, no vulgi gaster tinta y paper que haurian estat molt ben empleats en la defensa d'una enlairada autoritat eclesiàstica, atacada insidiosament per un *Cura de sotana*, en un article en que indirectament se feya l'apologia del respetable amigo particular del confrare *Excmo. Sr. Marqués de Tamarit*. Los estalvis, que sempre són una mida previsora, quan no pera altra cosa, podrán servir a *La Cruz* pera comprar una cartilla d'urbanitat periodística quina lectura li recomanem.

No'n crèyam pas, malgrat tot, que *La Cruz* hagués devallat tant... Y és que no teníam present allò de que als qui Déu vol perdre, de primer los hi lleva'l seny.

La Senyera de "Joventut"

Suscripció oberta per las dònjas de Tarragona y sa comarca pera regalar una Senyera a "Joventut Catalanista".

Suma anterior, 623'75 ptas. Senyoreta Na Maria Dolors López, 10 pessetas.—Srita. Na Josepha Cañellas, 15.—Srita. Na María del Pilar Romani, 1.—Srita. Na Rita Puig, 2'50.—Srita. A. A. Monferrer, 10.—Senyoreta Na María Rodríguez de March, 5.—Srita. Na Joana de March y Torres, 3.—Srita. Na Raimonda Mercadé, 2'50.—Sra. C. A., 1.—Srita. Na Alberta Romagosa, 10.—Srita. Na Teresa Musté, 10.—Srita. Na Teresa Estillas, 1.—Senyoreta Na Misericordia Ycart, 2'50.—Srita. N. M., 1.—Senyoreta Na Josepha Gabriel de Mallol, 2.—Sra. Na María del Lloret Porta de Capell, 5.—Srita. N'Agna Piñol, 1.—Sra. Na María de Cañellas, 2.—Senyoretas M. Ll. y C. Ll., 2.

Tot plegat, 710'25 pessetas.

Sants de la setmana

Diumenge, 12 d'Abril.—Pasqua de Resurrecció, sts. Juli p. y Víctor mr.—Dilluns, 13.—sts. Hermenegild rey y Justi mrs.—Dimarts, 14.—Sant Telm cf. y sta. Dòmina vg. y mr.—Dimecres, 15.—Santas Bassilissa y Anastassia mrs.—Dijous, 16.—Sant Toribí b. y sta. Engracia vg. y mr.—Divendres, 17.—St. Anicet papa y mr. y la beata Agna de Jesús.—Disseta, 18.—St. Eleuteri b. y sa mare sta. Antia mrs.

Quaranta horas: comensan a l'Església del St. Hospital.

NOVAS

L'altre dia varem estar a l'Arbós y quedarem verament sorpresos al veure la gentada que omplia plassas y carrers lo mateix que si's tractés d'un dia de festa major. Preguntarem quin era'l motiu de que hi hagués tanta animació y ns contestaren que era dia de mercat de bous y tocinos, qual mercat ha contribuit en gran manera a aixecar l'ensoport comercial que regnava en aquella vila.

L'espectacle que oferia la plassa de l'Hospital era sorprendent. Allí s'hi veia una gran munió de bous y tocinos, quina compra tractavan los vehins de la vila y dels entornos, essent las transaccions tan abundants que molts dels traficants agotaren los articles.

L'amich a qui preguntarem antecedents de l'esmentat mercat, nos digué que may los organisadors de aqueix hagueren suposat que havia de donar tanta vida y animació a la vila, y que són tan falagueras las esperances que'l hi fa concebir dit mercat, que creuen que dintre poch temps l'Arbós podrà figurar al costat dels pobles més importants de Catalunya.

L'esmentat amich nos feu present l'estranyesa de que a Tarragona no haguessim ensajat un mercat d'aquella naturalesa, puig és segur que'l mateix que ha donat a l'Arbós, com també al Vendrell, haguerà donat aquí. Al dirnos això no sapiguem que contestar; los colors nos pujaren a la cara y ns recordarem d'aquells caciques de nostre Ajuntament que quan senten parlar del Centre Industrial sembla que s'elettrisin.

Las festas de setmana Santa han transcorregut ab lo major ordre y vestint la solemnitat a que'n té acostumada la religiositat de nostre poble.

Totas las iglesias s'han vist concregudíssimas de fidels, especialment la Catedral ahont las funcions han sobrestitut per son esplendor.

La professió del divendres Sant sigue verdaderament magnifica, y com gaires anys l'hagèm vista.

Es ab verdader gust que tallém de nostre estimat confrare *La Veu de Catalunya* lo següent solt:

«Pera satisfacció dels nombrosos amichs que'n preguntan l'estat de la malaltia de nostre estimat amich y company, don Enrich Prat de la Ribera, hem de dirlos que'l doctor Soubrier, lo director del Sanatori de Duró, ha tingut l'atenció d'escriurens dientnos que en Prat segueix mellorant, que la temperatura és casi bé normal, que pot pendre ja alimentació sòlida, essent la digestió perfecta, y per lo tant que cal esperar s'anirà reconstituint son organisme, tan debilitat per la malaltia.

Hem rebut un telegrama dientnos que en Prat ja s'havia llevat y passegat pels jardins del Sanatori.»

Lo dia 23 del corrent, y pera commemorar los dèu anys de sa fundació, se celebrarà una vetllada literaria y musical en l'important societat *Centre Català*.

Tenim las mellors notícias de dita festa, que serà una nova manifestació del grau d'explendor que avuy en dia alcança lo *Centre Català*.

SI SENYOR

No hi ha cap confitura comparable a las tan anomenades pastillas ALONSO HERMANOS elaboradas a Logroño de fa mes de 40 anys. Són eficacament recomenadas per son agradabilitat y excellents condicions nutritivas que las fan superiores a totes las imitacions.

Venda exclusiva: Ultramarins y comestibles de JOSEP CARDONA, Portalet, 1 y Plassa de la Font, 51, Tarragona.—Marca de fàbrica «La Cabra».—Unich deposita a Tarragona de las anomenades pastas italianas pera sopa, que's reben semanalment als estableixements **Cardona**, carrer del Portalet, n.º 1, Plassa de la Font, 51, y carrer de Apodaca, 27. Participem als consumidors de tan excellent pasta, que visitin lo depòsit que tenen los seyors Cardona, en la que hi trobarán un variat assortit de ditas pastas italianas a preus sumament baratos.—Venda de pà y sopa «Gluten» pera'l diabètics. Extens assortit de distintas classes de formatges nacionals y extrangers.

Portalet, 1.—Plassa de la Font, 51.—Apodaca, 27

Camisas y corbatas alta novata. Camiseria de Pau Brú, Comte de Rius, 20.

Avuy y demà donarà dues escullides funcions en la Plassa de Toros la companyia de l'Alegria.

Si'l temps afavoreix, de segur qu'hi haurà molta concurrencia.

Fá molts días que no veym per nostra Redacció a nostre estimat confrare local lo *Diario del Comercio*.

La setmana passada ha sigut poch freqüentat nostre port, lo que per altre part no és d'estriyan per la natural paralisió que portan en los negocis las èpoques de festas.

Seguint la costüm sortiren ahir los coros a cantar las tradicionals *caramelles*. Ab aquest motiu los carrers se vegeren molt animats durant tota la vesprada.

Dintre de poch quedará constituida l'Associació Catalanista de Gratallops.

S'anuncia pera molt en breu la publicació a Montblanc d'un setmanari, sens caracter polítich y que defendrà los interessos de la Conca.

Dit setmanari's titularà *La Conca de Barberà*.

Lo primer despatx, que fòra dels de cortesia y felicitació que's transmetrem lo dia de l'instalació de las estacions Marconigráficas, que s'ha posat entre Nova-York y Londres, ha sigut destinat a l'important diari anglès *The Times*.

Se tractava d'un despatx de cent cinquanta paraulas en que's donava compte de las deliberacions del Senat Inglaterra.

L'invent de Marconi ha entrat donchs en l'esfera pràctica y és d'esperar que prompte la telegrafia sense fils adquirerà gran desenrotlo, per niés que nosaltres com sempre vindrem a gaudir de las grans ventatias del sistema, quan aquell estigui establegit per tot arreu. Tal vegada encara'n passaran devant Turquia y potser... fins Marroch.

—Boixets de puntes. Canonets de boix. Balart y Fill, Sant Pere de Torelló (Barcelona).

Convalecencias.—Ovi Licitina Giol.

Neurastenia.—Neurosteógeno Sugrañes.

Orfebrería religiosa y ornamentals de Iglesia.—J. CABALLE GOYENECHE.

Cansat de provar específichs sensé cap resultat, l'únich que m'ha fet surtit espessíssim cabell a la calva més gran que'l meu cap tenia, és lo vegetal «Azgar» del perruquer CASALS.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

VAQUERÍA SUISSA

Aquest important establecimiento serveix llet al públich tots los dies, de matí y de tarda. Las horas d'esmunyir serán de sis a nou del matí y de cinc a set de la tarda.

S'expondrà exclusivament en las mateixas quadras, Carrer de Armanyá, entre's de Lauria y Adriano, y en los magatzems de loza, cristall y

porcelana que la Sra. Vda. de Joseph Mercadé posseeix a la Rambla de Sant Joan, 44.

A totes horas y particularment a las d'esmunyir, podrá'l públich visitar la Vaquería.

NOTA IMPORTANT. Las vacas que acaba de rebre aquesta casa són Suïsses, vingudes directament d'aquell país.

Lo Doctor J. Oller Rabasa, ex-alumne dels professors Baginski y Jacobson, de Berlín; Lermoz, Gougenheim y Viollet, de Paris, avisa'l públich son consultori especial pera'l tractament de las enfermetats de

Gola, Nas y Orella

montat ab arreglo als darrers adelants moderns en lo carrer de **Trafalgar**, núm. 44, principal.

BARCELONA

Venda d'una casa en molt ventajoses condicions una casa situada al carrer de Santas Creus, 15, cantonada a la de Descalsos, en aquesta ciutat, composta de planta baixa amb magatzems, cup pera vý y dos pisos.

Informarán al mateix carrer de Santas Creus, 4, (Fusteria).—Tarragona.

S'arrendarà o vendrà l'edifici núm. 16 del carrer de la Pau y número 15 de la de General Contreras, ab pago al comptat o a plassos. En dit edifici hi ha cup de basanta cabuda y dos pous ab aigua abundant reunint dit local condicions pera poderhi instalar qualsevol industria.

Xarop de hipofosfats CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt Srs. meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més d'un any d'una escròfula crònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se precontinen per aquets cassos, vaig ensenyjar los Hipofosfats Climent, trobant consol lo pacient, ja en lo primer frasco y molt pròperte la curació completa.—Dr. Silioniz, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puch! assegurarlos qu'en tots los cassos d'Asthenia presentats á la meva clínica á causa d'afeccions genitales provenientes de la falta de fixesa de las viscera abdominal (Enteròptosis) lo Xarop Climent marca SALUD m'ha donat inmigrables resultats.—Dr. Gibert, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo legitim Xarop Climent marca SALUD, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Ovi Lecitina Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tònic. Reconstituyent

Antineurasténich

Horas de classe.—PINTURA.—Classe pera noys: De set á dos quar de uou del matí.

Classe pera senyoretas.—De dos quarts de dues á les tres de la tarda.

DIBUIX.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set á dos quarts de nou del vespre.

Gabinet y Clínica Dental

DE
A. PONS ICART

SAN AGUSTÍ. NUM. 21, PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genivas.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, employmadas y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totes classes.

MAQUINARIA

agrícola, industrial y vinicola

Complet assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpera y C.^a, constructors d'aradas y bògits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Méndez Núñez, 6

Tarragona, trimestre..... 1 pesseta
Fora..... 1 »
Extranjer..... 2 »
Número d'avuy..... 10 cénts

Anuncis a prèus reduits

EMULSIÓ NADAL

Única que conté'l 80 per 100 d'oli pur de fetge de bacallá

Aprobada y recomendada per las Academias de Metges y Apotecaris

LA MELLOR:

A MÉS AGRADABLE

Ayqua naf SERRA

La Joya del Centre Establiment de begudas

JOSEPH RIOLA

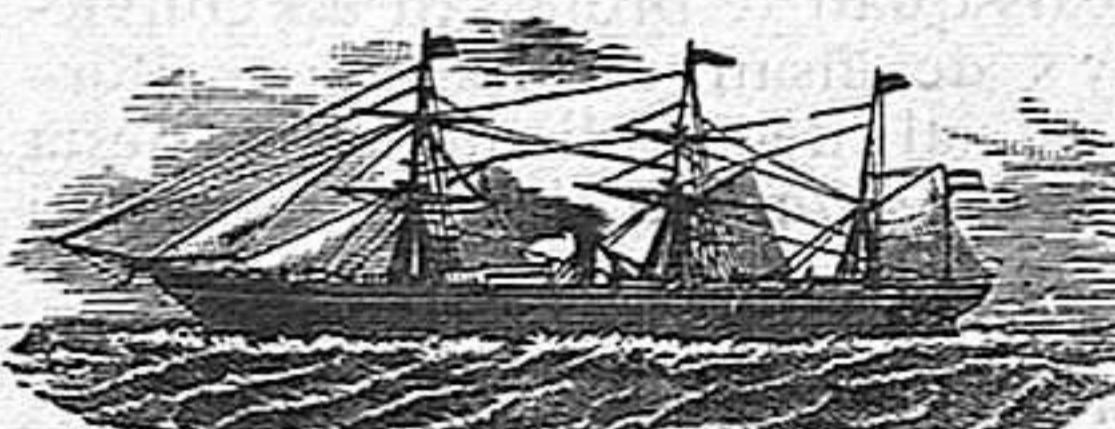
Tarragona.—22, RAMBLA DE SANT JOAN, 22.—Tarragona

Cervesa fresca Moritz, rebuda diariament de la fàbrica.

Horxatas y xarops fins, nectars y demés begudas del temps.

Dipòsit de gel.—Vins y licors de las més acreditadas marcas á prèus econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Serveys de la Companyia Transatlàntica

Línia de Cuba y Méjico.—Lo dia 16 d'Abril sortirà de Bilbao, lo 19 de Santander y de Coruña, lo vapor Alfonso XIII, directament pera Habana y Veracruz. Adressat passatge y carrega pera Costafrime y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l llitoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova York, Cuba y Méjico.—Lo dia 26 d'Abril sortirà de New York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, llitoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 d'Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Malaga y el 15 de Cadiz, lo vapor Montserrat, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guaya, admes passatge y carrega per Veracruz ab trasbord a Habana. Combina el ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera qualcun port admes passatge y carrega ab bitlets y concertments directes. Combinació pera'l llitoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge Puerto Plata ab trasbord á Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Carupano y Trinitat ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 25 d'Abril sortirà de Barcelona, habent fet las escales intermitjas lo vapor Isla de Luzón, directament pera Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 2 d'Abril sortirà de Barcelona, el 3 de Valencia, el 5 de Málaga y el 7 de Cadiz, lo vapor Patricio de Satrustegui directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canàries.—Lo dia 17 d'Abril sortirà de Barcelona lo 18 de Valencia, el 19 d'Alacant y el 22 de Cadiz, lo vapor M. L. Villaverde, directament pera Casablanca, Mazzagan, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cadiz, Alacant y Valencia.

Línia de Fernando Poó.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor Fernando Poó, ab escala en Casablanca, Mazzagan y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabte. Pera més informes dirigirse á son agent D. Emili Borrás

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totes las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats. De venta en totes las Farmacias y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, Barcelona.

Farmacia Plana

al costat de la antiga

CASA FIGUERAS

REAL, 6.—Tarragona

Provista de medicaments moderns adquisits d'origen.—Complet assortit de medicacions pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aguas minero-medicinals

TARRAGONA

Drogueria Plana

Antigacasa Figueras

Real 6, cantonada Rebololedo 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complet surt de drogas, sulfat y primeras materias pera abonsos a riques garantia y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la millor marca

TARRAGONA

Academia Duarte

Carrer de la Palma, 2.—Tarragona

Se donan conferencias de tots los cursos de las Facultats de Drat y Ciencias socials y Filosofia y Lletres, comprendent en aquesta darrera las seccions correspondents a las tres llicenciacions.

Lo curs, com en anys anteriors, comensarà'l dia 1er d'Octubre, com axis ho disposa l'art. 3er del Reglament.

S'admeten alumnes interns y externs. L'Academia compta ab suficient nombre de professors titulars pera cada secció.

Pera informes al Director D. Francesch Duarte, advocat, beneficiat de la S. I. Metropolitana.

CERVESA

de primera calitat, se serveix á prèus reduits en l'acreditat establebit

LA BATERÍA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totes classes, marcas de primera y prèus econòmics.

Aquesta triple agua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab flors tendre, fresca y escullida del taronger agre y vend en botellas de 1/4 de litre al prèu d'una pesseta.

A engrès importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra-Riera.

A la menuda: Farmacia del Centro.—Tarragona.—Demanar AYQUA NAF SERA

DE LAS 9 DEL MATÍ Á LAS 5 DE LA TARDE